

Список використаних джерел

1. Концептуальна записка : Освіта в епоху Covid -19 і наступний період. Серпень 2020. ООН. [Електронний ресурс]. Режим доступу : https://www.un.org/sites/un2.un.org/files/policy_brief__education_during_covid-19_and_beyond_russian.pdf
2. Смірнова О. Несправжня освіта. Як пандемія викрила проблеми онлайн-навчання. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.bbc.com/ukrainian/features-54039740>
3. Черепанова Ю. Між першою та другою: онлайн освітою на хвилі пандемії. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://education.forbes.ru/authors/online-education-vs-covid>

Анна ТКАЧЕНКО

ХАРАКТЕРИСТИКА ОСОБЛИВОСТЕЙ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Освіта – це невід’ємна частина нашого життя, адже майбутнє кожного з нас безперечно пов’язане із знаннями та певною професією. Усі ми народжуємося із задатками, але навіть людина, що є обдарованою з народження, не зможе досягти успіху без освіченості. Ринку праці постійно потребує нових ідей та сучасних відповідей на щоденні запитання. Людині притаманно навчатися постійно, оскільки цей світ має безліч інформації, яка щохвилини поповнюється. Не менш важливо, що освічена нація – це запорука сили держави. Питання заслуговує на особливу увагу, адже наразі ми боремось за мирне небо і спокійне життя – це лише підтверджує те, що вільними людьми можуть бути розумні, обізнані та відкриті люди.

Дослідниками вищої освіти в Україні є А. Алексюка, Т. Богатирьова, О. Глузман, Н. Дем’яненко, В. Майборода, Т. Калініченко, В. Красникова, А. Кузьмінський, В. Сацик, Д. Федоренко, С. Марджинсон, О. Тимошенко, Г. Єфименко [5].

Метою статті є характеристика основних особливостей вищої освіти в Україні.

Прикметно, що протягом останніх років у Європейський простір вищої освіти поступово інтегрується й система вищої освіти України. Можна стверджувати, що вона знаходиться в динамічному русі та знаходиться під впливом глобалізації. А ось трансформацію системи вищої освіти зумовлюють демократизації та інформатизації

Вищій освіті є притаманним набуття умінь, знань, теоретичних та практичних навичок; чіткі морально-етичні якості, цінності, що характеризують особистість з боку набуття конкретної кваліфікації.

На думку Генрі Форда: «Кожен, хто перестає вчитися, старіє, – не важливо, в 20 або 80 років, – а будь-який інший, хто продовжує вчитися, залишається молодим. Найважливіше в житті – це зберегти мозок молодим» [7, с. 1]. На основі даного твердження можна припустити, що сучасна освіта поступово набуває відтінку безперервної освіти, а саме післядипломної освіти. Адже якою б хорошою не була шкільна чи університетська освіта нові знання обов’язково з’являться, тоді ж їх невчасне опанування може погано вплинути на вашу конкурентоздатність [2, с. 182].

Тенденцію неперервної освіти можна пояснити як явище суспільне, бо ж індивід, як особистість є частиною того механізму життя, який на пряму переплітається із соціумом та знаннями. Якщо говорити про модернізацію вищої освіти в Україні варто зазначити, що інноваційний розвиток освітніх установ взаємопов’язаний із зміною, певним удосконаленням, форми, змісту та методів освіти [2, с. 183].

Згідно з поглядами В. Андрущенко [3], В. Захарченко, Л. Мулик та інших вчених наразі відбувається переоцінка сенсу, призначення та функцій професійної освіти,

оскільки триває зміна процесу ринкових економічних трансформацій в Україні та інших країнах світу.

Зауважте, що вищу освіту можна характеризувати по-різному, в залежності від завдань, які вона має вирішувати.

На переконання С. Гончаренка, вища освіта – «це результат розуміння та засвоєння конкретної концентрації знань, що є систематизованими, і навичок діяльності, які дають можливість креативно вирішувати безліч практичних завдань, при цьому використовуючи нові, не однотипні методи на шляху до їх розв'язання. Відтак освічена людина може досягти певних досягнень у області культури, науки та техніки» [4, с. 54]

Не можна не погодитися з думкою В. Андрущенка, І. Зязюна, В. Кременя [3], які вважають, що розглядати вищу освіту лише зі сторони потреби в набутті спеціальності кваліфікації не зовсім правильно, адже, головна мета освіти, як зафіксовано в Законі України «Про освіту», – це удосконалення, накопичення та розвиток здібностей людини та її моральних якостей [5, с. 2].

Є очевидним, що будь-яка вища освіта є сильним фундаментом для майбутньої кар'єри, власного росту та місця в суспільстві. Правильно використані знання можуть допомогти їх здобувачу стати прикладом для інших, і тим самим показати, що освіта дає можливість бачити світ з різних ракурсів. Щоб отримати якісний результат, здобувати знання варто усвідомлено, систематично та цілеспрямовано.

О. Якименко у своїй праці висловлює думку про вищу освіту в Контексті Болонського процесу. А саме важливість підпорядкування освіти до вимог Болонської системи. Виходячи з цього з'являються міркування щодо штучної модернізації освіти, але як на мене світ постійно потребує чогось нового, а людина, як вмілий і освічений керівник лише пропонує нововведення, що є влучними та осучасненими [1, с. 41].

Є очевидним, що реформування освіти впливає на характер її особливостей. Навіть найменші зміни чи новоутворення тим чи іншим чином впливають на загальне розуміння та трактування певних явищ, проблем, законів. Варто зазначити, що майже всі ЗВО України співпрацюють із закордонними університетами, тим самим обмінюючись власним досвідом та отримуючи новий [1, с. 43].

Не можна не зауважити те, що прихід європейського освітнього простору у вигляді Болонської декларації на терени українських ЗВО зацентрував увагу саме на зосередженні уваги на умовах, які призведуть до успіху та відкриття нових характеристик, особливостей, функцій, завдань і цілей вищої освіти в Україні [1, с. 43].

Характерною особливістю ЗВО є автономія закладу вищої освіти, а саме можливість незалежно та самостійно приймати рішення щодо розвитку академічних свобод, самостійного добору кадрів (тобто працівників), організації освітнього процесу та наукових досліджень. Навчальне навантаження на здобувача для досягнення певних результатів рахується у кредитах ЄКТС.

Особи, які навчаються у ЗВО мають здобути відповідний ступінь та кваліфікацію. Коли особа досягає певних результатів навчання, відповідно до стандартів вищої освіти, то кваліфікація є своєрідним підтвердженням освіченості людини – документом про вищу освіту [6, с. 1].

За відповідними освітніми чи науковими програмами відбувається підготовка фахівців на різних рівнях вищої освіти:

1. початковий рівень (короткий цикл),
2. перший (бакалаврський) рівень,
3. другий (магістерський) рівень,
4. третій (освітньо-науковий/освітньо-творчий) рівень,
5. науковий рівень.

Встановлено такі види документів про вищу освіту (наукові ступені) за відповідними ступенями: диплом молодшого бакалавра, диплом бакалавра, диплом магістра, диплом доктора філософії/доктора мистецтва та диплом доктора наук.

Отже, у результаті опрацювання наукової літератури можна стверджувати, що вища освіта в Україні має певні особливості характерні лише їй. Прикметно, що професійна освіта відрізняється від загальної, бо має специфічну мету – оволодіння знаннями та вміннями певної галузі, напрямку чи спеціальності. Тобто отримання певних знань, умінь та навичок, які взаємопов'язані з обраною вами професією. Наразі вища освіта набуває таких рис : національні ознаки, на які безпосередньо впливають сучасні та історичні обставини; народна мораль, що вирізняє українську культуру, звичаї та традиції від інших народів; здатність сприймати та примножувати цінності; креативно підходити до вирішення поставлених завдань; вільно володіти мовою та контактувати із суспільством ; бути грамотною і всебічно розвинутою особистістю. Також її особливість є освітні (наукові) програми на різних рівнях вищої освіти та післядипломна освіта, яка постійно підтримує та осучаснює рівень отриманих знань.

Список використаних джерел

1. Якименко О. О. Зміст і особливості трансформації вищої освіти в Україні. Наукові праці Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу "Києво-Могилянська академія". Сер. : Державне управління. 2012. Т. 181. Вип. 169. С. 41–44.
2. Пальшкова І. Особливості неперервної освіти в Україні. Гірська школа Українських Карпат. 2014. № 11. С. 181–184.
3. Андрущенко В. П. Освіта в діалозі цивілізацій: зростання комунікативної функції. Діалог цивілізацій: нові принципи організації світу : матеріали Всесвітньої конференції (К., 24 травня 2002 р.). К. : МАУП, 2002. С. 98–100.
4. Гончаренко, С. Український педагогічний словник. К. : Либідь, 1997. 376 с.
5. Білий Л. Г. Особливості розвитку вищої професійної освіти в Україні та сучасні тенденції в управлінні освітою. Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. 2012. Вип. 1.
6. Законом України “Про вищу освіту” (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 37-38, ст.2004) . URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/392-20#n11>
7. 30 найкращих цитат, які надихнуть вас ніколи не припиняти вчитися. URL : <https://osvitanova.com.ua/posts/4966-30-naikrashchykh-tsytat-shchob-nadykhnuty-vas-nikoly-ne-prypyniaty-vchytysia>

Анастасія ЄВДАШКО

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ УЧИТЕЛІВ-ФІЛОЛОГІВ У ВИЩІЙ ШКОЛІ УКРАЇНИ

Під час розвитку освіти України у ХХІ столітті звертали увагу на подальший розвиток на підставі нових більш прогресивних методів та концепцій, запроваджень сучасних технологій, нових методик як для середньої так і для вищої школи. Зміни що відбуваються навкруги безперечно впливають на трансформацію системи освіти та спричиняє до впровадженню інновацій. В закладах вищої освіти здійснюються спроби запровадження інноваційних перетворень в межах навчання, педагогічного спрямування, та інших напрямках. Інновації в системі філологічної освіти поєднані з процесами створення навчально – методичних комплексів, комплексного оновлення всіх навчальних планів та програм.